

TESTOVÁNO
NA
RODIČÍCH

Dítě školkou povinné

Pozor, dítě!

M. M. Gabičar

COSMOPOLIS

M. M. Cabicar

M. M. Cabicar

Dítě školkou povinné Pozor, dítě!

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou COSMOPOLIS
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 7325. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdaléna Jimelová
Jazyková úprava Radka Svobodová
Návrh obálky Kamila Flonerová
Grafická úprava a sazba TypoText, s. r. o.
První vydání, Praha 2019
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a. s., 2019
Cover photo © fotobanka Allphoto
a fotobanka © Depositphotos/photkas; tuja66; kaspri; unkas;
pedro2009

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-2238-7 (ePub)
ISBN 978-80-271-2088-8 (pdf)
ISBN 978-80-247-3513-9 (print)

Postřehy

Důležitý poznatek pro muže: pozdravit těhotnou ženu *Nazdar, inkubátore* není přijímáno úplně vstřícně.

Káta pořád spí. Už skoro tři dny. Moje nejmilejší tchyně to nechápe. Ještě jsme jí neřekli, že „je v tom“. Zatím jí stačilo vysvětlení, že ji koukla moucha tse-tse.

Slyšel jsem, že během těhotenství se má na dítě mluvit. Zkusil jsem: „Ahoj, plode!“ Ale nevím, jestli mě slyšel...

No, taky má zatím jen centimetr.

Na ultrazvuku: „Má centimetr. Vidíte? Tady je. Celý tatínek.“

Katka už nepoužívá „Dennisův upgrade“. Ale nevím, jestli jsem si polepšil. Co je jí pořád špatně, nemůže si říhnout – a na internetu nic není, jen o říhání dětí – začala mě označovat jako „Pachatel“.

Kdosi poznamenal (pod pseudonymem Anonymní tchyně), že to je nejtěžší zločin a odsouzen jsem na doživotí.

Stadium bléééé

Vysloužil jsem si i uznání a dobrá zpráva pro všechny otce je, že je to úplně snadné. Ve stadiu „Blééé“ je pro ni největší horor otevřít lednici. Kdyby v ní byl vetřelec, chovala by se přátelštěji.

Myslím, že je tam někde bazilišek, protože když ji otevře, tak jediň, když stojí zády, a dívá se jen úkosem – prostě se pokouší vyhnout přímému pohledu. I přes stíněný prostor se snaží stát co nejdale. Příště třeba použije zrcátko...

No a pánové, mně stačilo jen vyndat jí pomazánku – a s neskonálním obdivem pronesla: „Ty jsi tak statečněj!“

Těhotenství je hračka, když se v tom naučíte chodit...

Smrším?!

Mám pro vás báječný objev! Dozvěděl jsem se, že smrdím – bunda mi smrdí kůží, já jsem se zase neprozřetelně umyl pánským mýdlem (už to víckrát neudělám!). A přitom Dennis, ten pes, kterému říkám mimo jiné Smrdidech (když to Katka neslyší, tak taky Kazišuk, ale to tu nebudu rozvádět, nebo bych se mohl rozvádět), ten jí voní!

Chápete to? Přitom celý den snad žere chciplé krysy se syrečky a romadúrem... Ale JÁ jí smrdím!

Jenže JÁ jsem na to vyzrál! Když se Kátě udělalo špatně, pokapal jsem se citronem – a nechtěla mě pustit z náručí! Citron je pro těhule zázračný lék. Vypíná zvracení a přebíjí všechny smrady. Včetně mě.

Jak už jsem psal, těhotenství je pro chlapy hračka, když se v tom naučí chodit.

Víte, co to je absolutní nevolnost?

Kátě se udělalo nevolno z těhotenských lízátek proti nevolnosti.

Revizor

Skončilo čtvrtletí, tak je jich všude plno. Ovšem na těhotnou rozněžnělou ženu parta čtyř obrovských revizorů s přísným výrazem v očích připravena nebyla. Těhule totiž bývají tak zavaleny hormony, že začínají žvatlat na dítě (a vlastně na kohokoli) dříve, než se vůbec narodí.

„Já mám plůkažku v kapšišče,“ začala se má sladká polovička hrabat v batohu, „aši mi někam žapadla.“

Řekl bych, že těhotenství způsobuje takové předávkování hormonů, až se šíří i vzduchem, protože revizoři táli. Podala nalezenou legitku jednomu z nich, ten ji rozevřel – a uvnitř kreditka! Překvapeně zamrkal, jestli to je pokus o úplatek... „To mi tam žapadlo,“ vzala si ji s provinilým úsměvem zpět.

Po úspěšné kontrole jízdních dokladů už jsem si byl naprosto jistý, že z těhotných zmagoří všichni chlapi, protože za námi se sborově ozvalo: „Našledaňóóú!“

Apríl

Tchyni jsem přece jen udělal apríla. Seděla na posteli, skelný pohled... Evidentně se ještě z úplně nevzpamatovala z informace, že je její dcera těhotná.

Tak jsem vykřikl: „APRÍÍÍÍL!“

Zbledla.

„To všechno... co jste mi řekli... není pravda? A to mi říkáš teď???“ vyjekla.

„No jo. Víš, jak jsem ti říkal, že pořád spí, protože ji píchla moucha tse-tse,“ uculil jsem se, „tak to nebyla tse-tse,“ řekl jsem a mrknul, „to jsem byl já.“

Myslím, že pak tchyně na chvíli omdlela.

Možná budeme mít brzy vlastní byt.

Miliardová investice

V dnešním dílu seriálu bych rád promluvil o investování. Podívejte se: já investoval do Kátina těhotenství desítky miliard. Ujala se jen jedna investice, ale roste. Zatím jsme téměř na třinácti milimetrech – podle posledních ekonomických výsledků našeho gynekologa.

Sám jsem to neviděl, protože mě nechali v čekárně.

Průzkum tentokrát probíhal sono vaginálně (jako bych tam nikdy nebyl...), a tím se zhatil sen všech mužů projít se prostory, které přinášejí více radosti a uspokojení než charitativní investice.

Já jsem po takovém zúročení vkladů začal uvažovat o dalších výhodných investicích, ale dostalo se mi vyjádření od majoritních akcionářů, „ať mě to ni nenapadne, sic mi budou rajtky malý“, a dokonce mi pohrozili odříznutím hlavního toku prostředků od všech zdrojů. (Au!)

Jdeme!

8:07

„Musíme na nákup, nemáme nic k obědu.“

„Dobře, tak jen vyvenčíme pejska a půjdeme.“

„Já s ním skočím, zatím se připrav. Budeme hned zpátky, stavíme se jen na pár hradů a zámků.“

„Nedělej ze mě neschopnou, vždyť hned budu, jen se trochu opláchnu!“

9:53

„Připravená?“

„Jasně, jen se učešu.“

„Dobře, aspoň se zatím oholím, vykoupu a umyju nádobí od snídaně.“

Vyplázla na mě jazyk.

12:11

„Mně je špatně. Musím se něčeho najíst.“

„... a pak budeš čekat, až ti slehne. Hele, já mám taky hlad. Dám ti kýbl na krk a můžeš zvracet cestou, jo?“

Prý jsem necitelný.

14:12

„Půjdeme nakoupit?“

„Proč na mě pořád tak spěcháš?! Vidíš, že si připravuji věci.“

„Jen bych rád stihl oběd před večerí...“

Něco říkala v kníkalštině, ale nebylo jí rozumět.

16:33

„Jak jsi na tom?“

„Nech už toho, ty jsi úplně posedlý! Beru lízátka a jdeme!“

„No já jen, že slimák se šnekem už pět hodin čekají v hypermarketu, a protože je to z kopce, už asi přitečou zpátky. Budou hodně našťvaný.“

18:04

Začala se česat a obouvat. Oblékl jsem se a řekl si, že ještě skočím s odpadky. Když jsem vyběhl schody ze dvora, stepovala na chodbě a s výsměchem pronesla:

„A na koho se čekááá?“

Tento příběh je čistá fikce.

Bleskové změny nálad i teplot

Každý muž by měl vědět, že s těhotenstvím přicházejí nejen bleskové změny nálad (šest protichůdných pocitů lze zvládnout do tří sekund a občas mám pocit, že i najednou), ale také pocity horka a zimy. Proč je to nějak důležité? Protože vaše drahá polovička od vás ucukne, jako by sáhla na rozžhavenou plotnu, když ji trápí horké břicho. Tedy – v tom lepším případě. V tom horším se jí třeba jen snažíte udržet v přeplněném metru, jenže ona vás plácne přes ruku s výkřikem:

„NESAHEJ NA MĚ, KDYŽ JSI TAK TEPLEJ!“

Všichni lidé okamžitě zvednou hlavu. Ubezpečuji vás, že se před tolika pohledy neschováte, ani když se ze všech sil snažíte splynout s reklamami na stěně nebo se tvářit jako madlo. A nijak mě nepovzbudilo, že se na mě dva muži usmáli.

A jeden i mrknul.

Těhotenská poradna

Byli jsme v pravidelné těhotenské poradně. Káťa si napsala, co ji trápí, a podařilo se jí všechno vysypat doktorce. Na nic nezapomněla. Že trpí nadýmáním, že je jí stále příšerně horko, že i po čaji říhá, jako by do sebe nalila Pepsi (to jsem vždycky obdivoval), že má moc suchou pokožku...

Těhotenská poradna je úžasná záležitost, protože se můžete zeptat odborníka, který podobné problémy řešil tisíckrát. Věci, které laiky trápí a nevědí si s nimi rady, dokáže lékař specialista rozřešit jako mávnutím kouzelného proutku.

Také zde ji gynekoložka vyslechla, pokývala hlavou, a pak se Káťa dozvěděla vše z jejích bohatých zkušeností nabytých dlouholetou praxí.

Že je prostě těhotná.

Masáž

Káťa se osprchovala a já jsem ji jemně namasíroval tělovým mlékem (pořád si nedokážu pořádně představit, jak se dojí krávy). Masáž těhotných je skoro stejná jako u ostatních živočichů, jen byste měli postupovat jemněji a po pokynu „lehněte si na břicho“ musíte pár minut počkat, než se přestanou houpat. A pak se jim na zádech udělá taková boule, která občas i kope.

Horory

Přiznám se – nesnáším horory. Někdy však jdete kolem televize a zmrazí vás scéna z narozeninové oslavy, kde šílený psychopat začal rozřezávat jednoho hosta po druhém. Na stolech s jídlem přistávají kusy lidských těl.

Najednou mě něco draplo a zarylo prsty do mé paže. A Káťa těsně vedle mého ucha zachroptěla: „Ježkovy voči, mají tam brambůrky! Já bych si tak dala brambůrky!“

Už vím, proč muži umírají dřív...

Ptačí tanec se steaky

Káťa špatně tráví a není jí dobře. Snažil jsem se ji rozveselit, a protože jsem si zrovna dělal oběd, zatančil jsem jí s podkovou z lososa. Nevím, jak s rybími steaky tančí jiní lidé, ale dokud je zmrzlý, jde mu docela dobře step. Zjistil jsem, že na břišní tanec vykuchaný losos nemá žaludek. Při kozáčkovi dávejte pozor, protože mu dost cákají nohy a rybina se špatně smývá.

Když steaku uděláte z kuchyňské utěrky sukýnku, dokáže vám na dně dřezu předvést Labutí jezero. A to nemluvím o tom, co zabaletí, pokud mu tam přihodíte louskáček na ořechy! Při lambádě s druhým steakem se mu začaly trochu podlamovat nohy.

Ptačí tanec se steaky z lososa před těhotnými raději nezkoušejte, už takhle mají potíže se nepřipočurat...

Kontrola v porodnici

Čekáme na kontrolu před prenatální ambulancí. Právě tam vešla asi pětiletá dívka s rodiči. Buď přišli ti rodiče zatraceně pozdě, nebo ta holčička nečekaně brzo...

Někdo vyšel z ambulance a za sebou jsem zaslechl: „Uf, našťestí to nic nebylo, ale měla jsem vážně strach!“ Čekal jsem středoškolačku po divokém mejdanu, která se obávala nechtěného těhotenství. Pak jsem se otočil, uviděl sedmdesátiletou stařenku a došlo mi, jak jsem se mýlil. Zjevně mají divoké mejdany i na univerzitě třetího věku.

Sedím v čekárně s ostatními nastávajícími tatínky. Je tu s námi i šestnáctiletý kluk, napůl černoš. Hraje něco na iPhone a mezitím stíhá přepínat hudbu a chatovat. Je neuvěřitelné, co s tím zařízením dokáže za divy! A jak se tak dívám na těhotenskou průkazku s papíry k porodu v jeho druhé ruce, napadá mě, že možná měl cvičit ovládání úplně jiného zařízení...

Koupili jsme kočárek

Prošli jsme spoustu prodejen a zjistili, že všechny kočárky jsou hrozné. Robustní konstrukce, neskladné, umělohmotné klouby i závěsy... a všechny jsou jen pro lidi s autem, takže uvezou sotva dítě, ale nákup musíte táhnout sami.

Nakonec jsme vzali obyčejný s tím, že snad časem najdeme něco lepšího. Káťa koupila i rychlozavinovačku, protože byla se žirafami, jako má těhotenský polštář, jen v jiné barvě. Pak do kočárku přibyl cestou ještě malý nákup.

Překvapilo mě, kolik lidí se snaží nahlédnout do kočárku. Zajímavé je, že pokud uvidí dítě, usmějí se a jdou dál. Ale jakmile máte v zavinovačce dítě, které vypadá dočista jako trs banánů s džusem, někteří se i vrátí, nakouknou znovu a stále si dýchají na brýle...

Káťa třídí oblečení

Káťa třídí miminkovské oblečení. Byli jsme moc překvapení, že se nějakým záhadným způsobem mezi posrávačky dostala bráchova koupací čepice. On si je totiž kupuje v ČKD mezi povlaky na kola od lokomotivy, ale nakonec se ukázalo, že to je prostěradlo s gumou do dětské postýlky.

Chtěl bych pořídít pro sebe i dítě stejné oblečení. Někdy to vypadá roztomile, když má prcek na sobě totéž, co táta. Nevíte, kde by

se daly sehnat červené dupačky s kšandami a nápisem MACHO – JUST LIKE DADDY, ve velikosti M?

Káťa našla postroj na dítě, ve kterém ho můžete nosit na břiše, což jsem rád, protože s šátkem jako indiánská squaw bych chodil jen po spoustě ohnivé vody. Postroj bohužel umožňuje dítěti jen málo poloh – buď ho můžete mít čelem k prsům, což v mém případě může přinášet dítěti jen zklamání až frustraci, nebo může špunt koukat do světa. Každopádně je to praktická věcička, protože jinak bychom na prcka museli našroubovat madlo.

Vybalili jsme zimní kombinézu. Kátina sestra zabalila pro naše budoucí miminko kdeco, zjevně i věci, které ani její děti ještě nenosily. Teď bude léto, takže kombinézu prcek moc nevyužije, ale v zimě se určitě bude hodit. A jak jsme usoudili podle velikosti, akorát v zimě do ní doroste. V zimě v příští pětiletce...

Otoky

Příchod prvního dítěte je jistě obrovskou životní změnou. Troufám si říci, že dokonce tou největší, jakou muž v životě zažije. Ale neměl jsem ani tušení, že...

V posledním trimestru trápí těhotné nejčastěji otoky nohou. Dítě má už v bříšku minimum prostoru a tlačí na dutou žílu, takže brání odtoku krve. Právě jsem natřel Kátu gelem na oteklé nohy. Zpočátku ji otoky hodně trápily, ale teď už je to mnohem lepší. Nohy jí sice natékají ještě víc, ale už je jí to jedno.

Ptali jsme se kamarádky doktorky, jestli nezná něco proti otokům v těhotenství. Je sice neuroložka, přesto prokázala obdivuhodné znalosti, které nám neporadila ani gynekoložka, a dokonce jsem to nevysurfoval ani v diskuzích na internetu. Prý zabírá málo, ale je jedna věc, která funguje na otoky přímo zázračně! Porodit...

Termín porodu

Legrační věc v těhotenství je termín porodu. Všechna vyšetření a přípravy se od něj odvíjejí, ale najednou se dozvíte, že pečlivě sledované a vypočítávané datum má stejnou hodnotu jako hlášení členských zemí EU o stavu jejich hospodářství do Bruselu. Tedy jen s tím rozdílem, že medicína získává data z biometrických měření ultrasonografie neboli vyšetření ultrazvukem. Zatímco třeba Řecko z roztočeného kola štěstí.

Další kontrola v porodnici

Jsmo na druhé kontrole v porodnici. Tentokrát šla Káťa na nějaké monitory. Chtěl jsem toto vyšetření zkusit doma, ale mám místo monitoru LCD TV a pro její velikost bych potřeboval úhlopříčku přes 90 palců.

Z vlastního pozorování mohu říci, že v prenatalní poradně se dveře od WC netrhnu. Kdo z vás jste měli doma těhotnou ženu, jistě víte, že dokážou chodit každé tři minuty. To znamená, že dvě těhule umí vytížit jednu toaletu asi na 130 procent.

Čekám na Káťu na kontrole v porodnici. Ze dveří s nápísem „Monitory“ vyšla sestra a ptala se, kdo je další. Zastavila se pohledem na mně. Asi byla pitomost poděkovat, že mi stačí displej mobilu a na monitor půjdu až doma.

Většinová poloha

Podle doktora je dítě ve „většinové poloze“. Nevím, co to znamená u prcka, ale náš pes má většinou polohu chrápající na zádech, s trčícími packami, rozpláclyma ušima, vyvaleným pindulínem, nataženým ocasem a hlavou visící z poště.

Zase v porodnici

Jsmo na další kontrole v porodnici. Kolem je spousta těhotných. Zejména žen. Jako kdyby tu řádl šílený inseminátor.

Do prenatální ambulance právě přišla maminka se dvěma dětmi. Jedno nese na ruce a druhé v břiše. Starší dítě na těhotné ženě vypadá jako externí disk.

Jsmo na kontrole v porodnici. Asi mi hrabe. Přímo proti mně si dva holubi staví hnízdo a já přemýšlím, kdy asi mají termín, jestli holubicím otékají nohy a že musí být prima bydlet tak blízko, když na vajíčka přijdou kontrakce. Káťa se vrátila zrovna ve chvíli, kdy jsem nám začal vybírat římsu.

Š těhotnou v cukrárně

Ehm... Myšlenka podávat těhotné ženě pár dní před termínem porodu moučník „císařské řezy“ se zapsala zlatým písmem mezi nejpitoměší nápady v dějinách lidstva.

Monitor

Z monitoru se dvakrát ozvalo zapípání. Srdce našeho dítěte překročilo povolenou rychlost. Je to prý normální. Naštěstí to řešili domluvou a nesebrali nám body z těhotenské průkazky. Ale dostali jsme varování, vzhledem k tomu, že dnes máme termín. Pokud do čtrnácti dnů dítě nevyjede samo, budou muset zavolat odtahovku.

Doktoři na monitorech sledují činnost srdce a pohybovou aktivitu. Občas se ozve cinkání pořádného zvonce a hlasité tleskání, což znamená, že se snaží vzbudit nějaké miminko v bříšku, nebo že

skončilo třetí dějství Rusalky. Nevím, co dělají, když to nezabere, jestli mají ještě ruční sirénu a klakson z lokomotivy. Dospělým člověkem zatřepete, a když tak ho proplesknete, potřebujete-li ho vzbudit... To u nenarozeného dítěte pochopitelně nejde. Tedy pokud nejste Shadowcat z X-Menů.

Hlenová zátka

Káta se blíží k desátému měsíci těhotenství a právě vyjádřila obavu, že jí odešla hlenová zátka. Zeptal jsem se, jestli se jí teď lépe dýchá nosem, ale pak mi vysvětlila, co to je, a já si připadal jako muž. Tedy jako idiot. Nakonec má reakce mohla být i horší. Například vynadat jí, že nemá chrchlat do flašky...

Jak se rodí streptokok

O půlnoci jsem volal sanitku, vysvětlil jsem jim, že porodnice chce, abychom hned přijeli, protože musí nasadit manželce před porodem antibiotika, jelikož má streptokoka. Zdravotník jen vyděšeně hlesl: „Živýho?!“ Zaslechl jsem řidiče, jak se k němu naklonil: „Už jsi rodil?“ Zdravotník: „Ty vole, streptokoka ještě ne!“

A zase v porodnici

Káta volala z porodnice, že mám přijet. Ptal jsem se, jak je daleko. Prý se stihnu vyčurat a najíst. Jíst určitě nebudu, nemyslím, že bych osazenstvo porodního sálu nadchl porodem své večeře.

Cestou k porodu

Když kolem třetí ráno běžíte Prahou za ženou do porodnice, moc lidí nepotkáte. Přesto jsem vrazil do nějakého byznysmena. Ačkoli myslím, že mě spíš srazilo jeho dvanáct promile. Zavolal jsem na omluvu, že se mi rodí dítě, a chtěl pádit dál. Nabídl, že mě sveze, ale prý nemůže odemknout auto. Otočil jsem pána od sloupu vysokého napětí, aby se pokoušel raději odemknat koš na psí exkrementy.

Atmosféra v porodnici

Když jsem dorazil za Kátou do porodnice, přivítala mě stejná atmosféra, jakou sledujeme v neustále rozjitřené Poslanecké sněmovně. Zjistil jsem, že se vytváří kombinací projímadla a nefunkční ventilace.

Pravidla místo ventilátoru

Na porodním pokoji možná najdete dva zalaminované listy s pravidly nemocnice. Dobře je strážte a mějte je vždy po ruce, protože to není jen hromada keců, ale jedno z nejdůležitějších, vysoce sofistikovaných zařízení, kterými můžete manželce ulehčit čas stahů s návaly horka. Používají se tak, že s nimi máváte jako debil.

Jako pes

Během porodu se často setkáte větou: „Dýchejte jako pes.“ Kátě to šlo skvěle. Několikrát mě musela okřiknout, abych ji přestal drbat za ušima. Ovšem, upřímně, když

nám čtvrtá sestra ve službě po stodvacáté zopakovala „dýchejte jako pes“, nasadila manželka takový výraz, že jsem začal po porodním pokoji hledat náhubek.

Otec má u porodu své nezastupitelné místo a brzy zjistíte, že jste k tomu geneticky předvybaven. Asi jako africká veverka k lovu tuleňů. Svou přítomností naplňuje úlohu, na kterou jsme získávali praxi během návštěv gynekologie, a zvláště u těhotenských nevolností. Stejně jako lékaři jsou otcové u porodu vázáni jakousi Hippokratovou přísahou. „Především nepřekážet.“

Pokud čekáte první dítě, je problém rozpoznat, jestli stahy signalizující porod vůbec přišly, když netušíte, jak mají vypadat. Mimochodem – nezjišťujte to mezi IT specialisty. Podle nich jsou snědí, černovlasí a mají silné paže. Jinými slovy si kontrakce představují jako egyptské otroky při stavbě pyramid. Ovšem o ženě jako druhu mají ještě mlhavější představu.

Viki je tu

Viki se narodila jako docela malé dítě. Pravděpodobně ve chvíli, kdy jí přestříhli kabel a udělali z ní Wi-Fi, jí vypadaly skoro všechny vlasy. Tlaková vlna porodu jí navíc vyrazila všechny zuby. Od té doby neřekla ani slovo.

SMŠ příbuzným a přátelům o narození potomka

Káta nám ve 12:02 porodila překrásnou holčičku Viki (Viktorie), aby se jí to dobře pamatovalo, protože je také čtrnáctého. Já tam byl 12 hodin s ní. A nic. Asi proto, že do mne nenacpali tolik prášků. I když jsem o ně prosil. Má asi 60 × 130 cm a nosnost 30 kg. Použil jsem rozměry postýlky, než najdu

kartičku, co zůstala v porodnici. Dennis, pes, to oslavuje další rundou spánku. Dítě je v báječném stavu, Káťa také, jen by neprošla dopingovou kontrolou. Nejšťastnější rodina světa.

Hlavně nezapomenout rukavice

Hned po porodu mě zavolali a já se mohl naší dcery poprvé dotknout. Všichni používali rukavice. Já to zkusil holou rukou, ale nemyslím, že by ty rukavice používali proto, že by Viki byla toxická. Dopadlo to dobře, hlavně mi udělala radost, že se nerozpadla na molekuly, jak jsem se obával...

Šnád to nebude červ

Když jsme s Kátou ještě před porodem poprvé viděli novorozené dítě, docela nás to vyděsilo. Vypadalo jako červ. Červený, zvrásněný... My jsme měli štěstí, naše dítě vůbec nevypadá jako červ. Narodila se hodně dlouhá, a jak jsem ji viděl, říkal jsem si, že vypadá jako nádherná, od smolky zdravě zelenožlutá... had.

Šup na váhu

Volala Káťa z porodnice, prý se učili vážit dítě. Porodní asistentka vysvětlovala, že se rozhodně nemusí bát úbytku váhy, po porodu je úplně normální a činí asi 10 procent. Viki vážila při narození 3 730 g, teď displej ukázal 4 150 g. Nutno přiznat, že byla oblečená. A podle všeho v plínách rozhodně nebylo helium.

Také Káťa se po porodu poprvé vážila. Nespokojeně prohlásila, že klidně mohli vyndat ještě jedno. Odhadla to na rypadlo.

Zázračné miminko

Viki byl pouhý jeden den, ale již prokazovala obdivuhodné schopnosti na rozdíl od ostatních dětí. Například poznala otce. Když mne viděla, tak obrátila oči. V sloup.

Hygiena nade vše

Káta říkala, že s ostatními maminkami poprvé samy myly děti. Všechny jsou z toho úplně hotové. Trvalo jí to snad hodinu. To znám. Ještě dnes si vzpomínám, když jsem poprvé čistil procesor. Ten strach, abych nepoškodil nějaký pin! Ale asi to nedělají stlačeným vzduchem.

Podoba tam bude

I když je ještě brzy u dvoudenního dítěte hledat, po kom je, jsem si jistý, že po manželce má bradu a zdravotní pojišťovnu.

Návštěvy

Jsem známý svým orientačním nesmyslem, ale po dvou chodbách v porodnici jsem již schopný se pohybovat tak sebejistě, jako bych zde již někdy rodil.

Potkal jsem se v porodnici s dalším otcem, oba jsme zrovna měli dítě v náručí.

„Je to záprah, také vás z toho hned bolí záda?“

„Hned zítra jdu reklamovat Total gym.“

Když jsem přišel do porodnice, Viki křičela a nebyla k utišení. Nevěděli jsme, co jí je. Pak jsem jí sáhl na kořen nosu. Byla zpacená.